

Amide. Acești compoziți nu diferă de sărurile amoniacale proprii zise decât prin faptul că mai multă echivalență de apă, mi pot recăpăta sărurile amoniacale când se scapă la niște înălțimi ce determină hidratațiunea lor. Se pot produce iarăși amide scapând oarecare săruri amoniacale la distilația sa la înălțimi corporale setoși de apă, ast-fel ca acidul phosphorică anhidru mi perchlorurul de phosphor. Diferitele moduri de producție amidelor se vor descrie ca amănunțit în tractatul despre corpuri organice.

Oxamida, ce trebuie a se privi ca fiind aceeași serie remarcabilă de compoziți, s'a descoperit de D. Dumas stădiind distilația oxalatului de amoniac.

Vom signala între cele-4-ate amide:

- 1° Sulfamida AzH^2,SO^2 .
- 2° Sulfatammonul AzH^2,SO^3 mi parasulfammonul.
- 3° Sulfitul mi bisulfitul de amoniacă anhidru, AzH^3,SO^2 , mi $AzH^3,(SO^2)^2$.
- 4° Phosphamida Az^2H^3,PhO^2 mi bi-phosphamida $AzPhO^2$.
- 5° Carbamida AzH^2,CO .

КАРАКТЕРИ ЦЕНЕРАЛИ АІ СЪРЪРИДОР АММОНИАКАЛЕ.

Сърurile amoniacale sînt isomorfe ca sărurile de potassă corespondente; ca mi dinsele sînt solubile în apă. Amoniacka lăcrează în presenția acizilor ca o vasă energică; le satură de tot mi forme săruri neutre către reactive colorați.

Сърurile amoniacale sînt necolore, de o savoare îndepărtată. Cele mai multe n'au miros simțibil: ca toate acestea cele ce căpăd acizi moi, precum acidul carbonic, au mirosul cel pătrunzător al amoniackului.

Къдъра волатилă саă descompune toate săрurile amoniакале; ацелеа се căпăд аиди газоши, прекум ацидл chlorhydrică, че дистилă фър а ерова алтерацие; ка toate acestea май multe сърри amoniакале ал крора аид есте волатил, еровъ о descompoziție парциалă съв-